

Trebišovskí študenti prinášajú pozitívnu atmosféru na nemocničné oddelenia

Krajší deň si získal mladých ľudí.

2. mar 2017 o 0:00 [MAGDA HABUROVÁ](#)

Žiačky strednej školy DSA v Trebišove, vpredu uprostred učiteľ Marián Kičinko. (Zdroj: Magda Haburová)

TREBIŠOV. Mnohí z nás už neraz počuli vysloviť unáhleňú repliku na adresu mladých, že sú necitliví k svojmu okoliu a predovšetkým starším ľuďom. Áno, stáva sa, že mladí majú iný pohľad a názor na život, ale nemožno ich hádzať vedno všetkých do jedného vreca.

Pozitívnych príkladov je veľa okolo nás, len to chce väčšiu všímavosť dejov. Projekt Krajší život, ktorý beží v rámci niektorých nemocníc siete Svet zdravia, hovorí o inom. Mladí sa výrazne zapájajú.

Hlavnou ambasádorkou projektu je speváčka Katarína Knechtová. Po Humennom a Banskej Štiavnici začali aj v Trebišove.

Darujú časť svojho voľna

„Hlavným cieľom dobrovoľníckeho projektu je spríjemniť dospelým a detským pacientom chvíle strávené v nemocničnom zariadení, prinášať pozitívnu atmosféru na oddelenia a do patientskych izieb. Externí zaškolení dobrovoľníci nezištne darujú časť svojho voľného času v prospech pacientov. Celý priebeh návštevy dobrovoľníkov je prispôsobený predstavám a zdravotnému stavu pacientov. Môže ísť o tichú prítomnosť, rozhovor, vypočutie, čítanie knihy, hranie spoločenskej hry alebo vedenie tvorivých dielní. Hlavnou ambasádorkou projektu sa stala speváčka Katarína Knechtová,“ predstavil nám hlavnú myšlienku projektu Tomáš Kráľ, hovorca spoločnosti Svet zdravia.

Prekvapili aj učiteľov

Projekt vlani úspešne spustili v nemocnici v Humennom a v Banskej Štiavnici. V tomto roku už začal aj v trebišovskej nemocnici. Na oddelení pre dlhodobu chorých a pri lôžkach detských pacientov.

Záujem žiakov Súkromnej strednej odbornej školy DSA v Trebišove stať sa dobrovoľníkmi, prekvapil aj samotných učiteľov. Do rozbiehajúceho sa projektu sa zapojilo 27 žiakov.

Spočiatku sa myšlienka obetovať zo svojho voľného času dve hodiny týždenne, bez úľav na školskom vyučovaní, nezdala príliš atraktívna.

Paradoxne sklamané boli autorky nápadu čítania chorým deťom, lebo nesplnili jedno z kritérií dobrovoľníctva – 16 rokov.

Život nie je prechádzka

Prvé a ďalšie návštevy na oddeleniach pri deťoch či dlhodobu chorých mladých dobrovoľníkov v mnohom prekvapia, ale i poznačia. Pochopia, že život nie je prechádzka ružovou záhradou.

„Dnešný deň mi dal veľmi veľa a musím uznať, že je to úžasný pocit aspoň takou maličkosťou niekomu zlepšiť deň,“ vyznáva sa neskôr zo svojich pocitov učiteľom Patrícia Harčárová.

A Ruth Zorvanová netají, že „spočiatku sme sa trochu báli, lebo sestrička nám povedala, že je dosť tichý a odmeraný, ale hneď ako sme tam prišli, sa veľmi potešil a bol živý až nadmieru. Veľmi nás potešilo, keď nám povedal niečo v tom zmysle, že je rád, že nás tam má, svojich kamarátov a že sa má s kým hrať. Tešíme sa na ďalšie stretnutia, spoznávame veľa nových detí, ktorým aspoň trochu spríjemníme deň.“

Po zaškolení idú na oddelenia

Tí, ktorí sa chcú zapojiť, absolvujú zaškolenie, počas ktorého idú priamo na oddelenie a zisťujú, ako zvládajú pohľad na dieťa s kanylou, na malé deti trpiace hospitalizmom – knísavý pohyb, ktorým sa vyrovnávajú s tým, že sú bez rodiča v cudzom prostredí.

Učia sa správať profesionálne – neľutovať, neplakať, dokonca sa nesmú ani príliš citovo naviazať, držať si určitý odstup. Je potrebné nadviazať kontakt s deťmi, vedieť komunikovať s mamami, lebo aj tie sú pri deťoch na oddelení.

Musia si premyslieť, čo s deťmi čítať a robiť. A to je už ťažká práca, keďže sú tu deti od niekoľkých mesiacov až do takmer 19 rokov.

Mnoho žiačok a žiakov, dobrovoľníkov, študuje práve odbor učiteľstvo a vychovávateľstvo. Tu teda majú možnosť použiť všetko to, čo sa už naučili. Nie je lepšia príprava ako konkrétna prax a zistenie, ako na sebe ešte potrebujem pracovať. Mnohokrát zahĺbení do práce, zabudnú pozrieť na hodiny. Niekedy ostávajú pri lôžku aj tri hodiny a musia ich odtiaľ „vyháňať“.

Hlboko precítené poslanie

Marián Kičinko, ich učiteľ, aj v úlohe mentora, má z nich veľkú radosť: „Žiaci sa naučili utíšiť rozplakané deti, komunikovať, aj keď to príliš nejde, musia zvládnuť odmietnutie, lebo nie všetky deti sú ochotné s nimi spolupracovať. Tie, čo záujem majú, počúvajú, kreslia, strihajú, spievajú, recitujú, počúvajú hru na gitare... A na chvíľu zabúdajú, že sú choré. Naši žiaci tu zažívajú prvé učiteľské úspechy a presvedčajú sa, že dobrovoľnícka činnosť nemusí byť len vhodenie peňazí a kúpenie si ospravedlnenia pred vlastným svedomím. Pochopili, že môže to byť aj vyplnenie času chorým deťom, ktoré na chvíľu zabudnú na nemocnicu, vlastné trápenia a stanú sa obyčajnými deťmi, ktoré stojí za to vidieť sa usmiať.“

Projekt Krajší deň však nie je len o deťoch. Čítať, rozprávať, hrať sa. Mladí nádejní dobrovoľníci s veľkým cítiacim srdcom navštevujú aj oddelenie dlhodobo chorých, ktoré pôsobí menej atraktívne, no zážitky tu majú hlboko precítené. Chorí si to veľmi cenia.